Lieta Nr. C31471112

AIZMUGURISKS SPRIEDUMS

Latvijas Republikas vārdā

2015. gada 9. februārī

Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesa

tiesnese L. Leja

ar tiesas sēdes sekretāri R. Matīsu

atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu AS "NORVIK BANKA" prasībā pret /pers. C/ un /pers. D/ par parāda piedziņu.

Aprakstošā daļa

[1] 2012. gada 2. augustā AS "NORVIK BANKA" (turpmāk – prasītāja) cēlusi tiesā prasību pret /pers. C/ un /pers. D/ (turpmāk abi kopā – atbildētāji) par parāda piedziņu.

Prasība pamatota ar Civillikuma 1587., 1590., 1670., 1672., 1673., 1692., 1694., 1698., 1716., 1717., 1720., 1722., 1753., 1756., 1757., 1759., 1765., 1943. un 1946. pantu.

Prasības pieteikumā norādīts, ka 2008. gada 6. februārī starp prasītāju un atbildētājiem noslēgts patēriņa kredīta līgums Nr. PTK-017696 (turpmāk – Līgums), saskaņā ar kuru atbildētājiem tika piešķirts patēriņa kredīts 4055,21 EUR (2850,00 LVL) ar procentu likmi 22 % gadā un ar atmaksas termiņu 48 mēneši. Saskaņā ar Līguma maksājumu grafiku atbildētājiem bija jāveic maksājumi līdz katra mēneša 27. datumam. Pēdējais maksājums no atbildētājiem ir saņemts 2009. gada 9. janvārī. 2011. gada 1. novembrī prasītāja nosūtīja atbildētājiem paziņojumu par Līguma pirmstermiņa izbeigšanu, ja atbildētāji 15 dienu laikā neizpildīs savas no Līguma izrietošās saistības. Līgums izbeigts 2011. gada 16. novembrī. Līgumiskie procenti aprēķināti par laiku no 2008. gada 27. decembra līdz 2011. gada 15. novembrim (līdz Līguma izbeigšanai). Likumiskie procenti aprēķināti par laiku no 2011. gada 16. novembra līdz 2012. gada 16. jūlijam. Līgumsods tika aprēķināts par laiku no 2009. gada 27. janvāra līdz 2009. gada 26. novembrim.

Prasītāja lūdz tiesu piedzīt solidāri no atbildētājiem par labu prasītājai parādu 8587,36 EUR (6035,20 LVL), kas sastāv no pamatparāda 3521,29 EUR (2474,76 LVL), līgumiskajiem procentiem 1402,18 EUR (985,45 LVL), likumiskajiem procentiem 142,62 EUR (100,23 LVL) un līgumsoda 3521,29 EUR (2474,76 LVL), un tiesas izdevumus, kā arī noteikt prasītājai tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt likumiskos procentus 6 % gadā no nesamaksātās pamatparāda summas.

[2] Atbildētāju rakstveida paskaidrojumi par celto prasību tiesā nav saņemti.

[3] Uz tiesas sēdi prasītājas pārstāvis nav ieradies. No prasītājas saņemts iesniegums, kurā norādīts, ka prasītāja prasību uztur pilnā apmērā uz prasības pieteikumā norādītajiem argumentiem un lūdz lietu izskatīt bez prasītājas pārstāvja piedalīšanās tiesas sēdē. Tiesa atzīst, ka lietu var skatīt bez prasītājas pārstāvja klātbūtnes.

Atbildētāji uz tiesas sēdi nav ieradušies, neraugoties uz to, ka par tiesas sēdes laiku un vietu atbildētāji informēti Civilprocesa likuma 56. panta pirmajā daļā noteiktajā kārtībā, nosūtot pavēsti uz atbildētāju deklarēto dzīvesvietu. Neierašanos attaisnojošus dokumentus tiesā atbildētāji nav iesnieguši, nav lūguši izskatīt lietu pēc būtības bez viņu klātbūtnes vai atlikt lietas izskatīšanu.

Līdz ar to tiesa saskaņā ar Civilprocesa likuma 156. panta pirmo daļu nolēma izskatīt lietu bez atbildētāju un prasītājas pārstāvja klātbūtnes, jo nav konstatēti Civilprocesa likuma 209., 210. pantā noteiktie civillietas izskatīšanas atlikšanas pamati, un atzīstot atbildētāju neierašanos uz tiesas sēdi par neattaisnojošu.

[4] Civilprocesa likuma 208.[1] panta pirmā daļa noteic, ka aizmugurisks spriedums ir spriedums, ko pirmās instances tiesa taisa lietā, kurā atbildētājs nav sniedzis paskaidrojumus par prasību un nav ieradies pēc tiesas aicinājuma, nepaziņojot neierašanās iemeslus.

Tā kā atbildētāji nav snieguši paskaidrojumus par prasību un nav ieradušies pēc tiesas aicinājuma, nepaziņojot neierašanās iemeslu, tiesa atzīst, ka lietā esošie materiāli ir pietiekami strīda izšķiršanai un lietā saskaņā ar Civilprocesa likuma 208.[1] panta pirmo daļu taisāms aizmugurisks spriedums. Tiesa nav konstatējusi minētā panta trešajā daļā noteiktos šķēršļus aizmuguriska sprieduma taisīšanai.

Motīvu daļa

[5] Pārbaudījusi lietā esošos rakstveida pierādījumus, novērtējusi tos kopsakarā, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma daļēji.

[6] Saskaņā ar Civillikuma 1402. pantu saistību tiesības rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma. Saskaņā ar Civillikuma 1512. pantu pie katra saistību līguma būtības pieder savstarpējs apsolījums un tā pieņemšana no abām pusēm divpusējos līgumos.

No lietas materiāliem pievienotā 2008. gada 6. februāra patēriņa kredīta līguma Nr. PTK-017696 redzams, ka līgumslēdzēji vienojušies, ka prasītāja piešķir atbildētājiem patēriņa kredītu 4055,21 EUR (2850,00 LVL) apmērā ar aizdevuma atmaksas termiņu 48 mēneši.

Saskaņā ar Līguma 1.3. punkta noteikumiem piešķirtais patēriņa kredīts ir naudas līdzekļu aizdevums aizņēmējam patēriņu vajadzību finansēšanai.

Lietā pierādīts, ka prasītāja savas saistības pret atbildētājiem ir izpildījusi un piešķīrusi atbildētājiem kredītu, un tiesai nav pamata apšaubīt, ka atbildētāji to ir saņēmuši. Līgumā piešķirtā kredīta izsniegšanu apstiprina atbildētāja /pers. C/ bankas konta izraksts.

[7] Civillikuma 1672. pants paredz, ka solidāras saistības nodibina ar līgumu, testamentu vai likumu.

Tā kā atbildētāji noslēguši Līgumu kā solidāri aizņēmēji (Līguma 1.2. punkts), tiesa atzīst, ka ar šo Līgumu ir nodibinātas abu atbildētāju solidāras saistības.

[8] Civillikuma 1943. pants noteic, ka aizņēmējam jāatdod tāda pati summa vai tāds pats daudzums, kādu viņš saņēmis.

Saskaņā ar Līguma maksājumu grafiku un Līguma 6.1.punktu, atbildētājiem bija jāveic maksājumi pa daļām līdz katra mēneša 27. datumam, nodrošinot nepieciešamo naudas summu norēķinu kontā.

Civillikuma 1828. pantā norādīts, ja izpildījumam ir noteikts laiks, tad parādniekam tas jāievēro, negaidot sevišķu kreditora atgādinājumu. Saskaņā ar Civillikuma 1652. panta pirmās daļas 3.punktu parādnieka nokavējums ar visām tā sekām iestājas pats no sevis, kad viņš palaidis garām termiņu.

Kā izriet no prasības pieteikumā norādītā, no atbildētājiem pēdējais maksājums saņemts 2009. gada 9. janvārī 270,60 EUR (190,18 LVL) apmērā.

[9] Saskaņā ar Civillikuma 1589. pantu vienpusēja atkāpšanās no līguma ir pielaižama tikai tad, kad tā pamatota ar paša līguma raksturu, vai kad to zināmos apstākļos atļauj likums, vai arī kad tāda tiesība bijusi noteikti pielīgta.

Līguma 10.2. punkts noteic prasītājas tiesības vienpusēji atkāpties no līguma, ja aizņēmējs neizpilda no līguma izrietošos pienākumus, kas noteikti Līguma 9.1. punktā, t.sk. gadījumā, ja aizņēmējs neatmaksā kredītu līgumā noteiktajā termiņā.

Ņemot vērā, ka pēdējais maksājums no atbildētājiem saņemts 2009. gada 9. janvārī, tiesa atzīst, ka prasītāja tiesīgi vienpusēji atkāpusies no Līguma, nosūtot atbildētājiem 2011. gada 1. novembra brīdinājumu Nr. 11.4/19736 par vienpusēju atkāpšanos no Līguma ar 2011. gada 16. novembri.

Tā kā atbildētāji brīdinājumā norādītajā termiņā parādsaistības ar prasītāju nenokārtoja, Līgums atzīstams par izbeigtu ar 2011. gada 16. novembri.

[10] Prasītāja lūdz piedzīt solidāri no atbildētājiem neatmaksāto aizdevuma pamatsummu 3521,29 EUR (2474,76 LVL) apmērā.

Saskaņā ar Civillikuma 1425. pantu katra saistība jāizpilda pilnā apmērā, un nevienu nevar piespiest apmierināties tikai ar kādas saistības daļas izpildījumu.

Civilprocesa likuma 93. panta pirmā daļa noteic, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājiem jāpierāda savu iebildumu pamatotība. Savukārt Civilprocesa likuma 96. panta piektā daļa noteic, ka pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

Atbildētāji nav izmantojuši savas Civilprocesa likuma 74. pantā paredzētās tiesības – nav ieradušies uz tiesas sēdi, nav snieguši paskaidrojumus, nav cēluši iebildumus pret prasību un nav apstrīdējuši prasības pieteikumā minētos faktus, līdz ar to secināms, ka atbildētājiem nav pamatotu iebildumu pret prasību. Lai gan, atbilstoši Civilprocesa likuma 96. panta piektajai daļai, prasības pieteikumā norādītie fakti atzīstami par pierādītiem, tomēr tiesa tos vērtē atbilstoši Civilprocesa likuma 97. panta prasībām.

Saskaņā ar prasītāja parāda aprēķinu neatmaksātā aizdevuma summa ir 3521,29 EUR. Atbildētāji prasītāja aprēķinu nav apstrīdējuši. Lietā nav nodibināti apstākļi, kas apstiprinātu, ka atbildētāji būtu izpildījuši savas maksājuma saistības un parāda summu pilnībā vai daļēji būtu samaksājuši. Atbilstoši Civillikuma 1838. pantam pierādījumi tam, ka samaksa ir veikta ir jāiesniedz tam, kas to apgalvo.

Atbildētāji nav apstrīdējuši noslēgtā līguma tiesiskumu. Saskaņā ar Civillikuma 1587. pantu tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildījuma grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus. Civillikuma 1590. pantā noteikts, ka katrai pusei ir pret otru prasības tiesība par līguma izpildīšanu.

Pie šādiem apstākļiem prasītājas prasījums par neatmaksātās aizdevuma pamatsummas 3521,29 EUR apmērā solidāru piedziņu no atbildētājiem ir pamatots un apmierināms.

[11] Prasītāja lūdz piedzīt solidāri no atbildētājiem līgumiskos procentus 1402,18 EUR (985,45 LVL) apmērā par laika posmu no

2008. gada 27. decembra līdz 2011. gada 15. novembrim.

Civillikuma 1753.pantā ir noteikts, ka ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu. Procenti par aizdevumiem dodami tikai tad, ja tie bijuši tieši norunāti (Civillikuma 1946.pants).

Saskaņā ar Līguma noteikumiem atbildētāji par aizdevuma izmantošanu pielīga maksāt 22 % procentus gadā. Līdz ar to atzīstams, ka starp pusēm panākta līgumiska vienošanās par procentu samaksu par aizdevuma lietošanu.

No prasītājas aprēķina, ko atbildētāji nav apstrīdējuši, redzams, ka prasītāja aprēķinājusi aizdevuma lietošanas procentus 1402,18 EUR apmērā par laika posmu no 2008. gada 27. decembra līdz 2011. gada 15. novembrim, proti, līdz brīdim, kad prasītāja vienpusēji atkāpās no Līguma.

Atbildētāji atbilstoši Civillikuma 1838. pantam tiesai nav iesnieguši pierādījumus tam, ka ir veikuši līgumā pielīgto procentu samaksu.

Pie šādiem apstākļiem tiesa atzīst, ka prasītājas prasījums par aizdevuma lietošanas procentu solidāru piedziņu no atbildētājiem 1402,18 EUR par laika posmu no 2008. gada 27. decembra līdz 2011. gada 15. novembrim, ir pamatots un apmierināms.

[12] Prasītāja lūdz piedzīt solidāri no atbildētājiem likumiskos procentus 142,62 EUR (100,23 LVL) apmērā par laika posmu no 2011. gada 16. novembra līdz 2012. gada 16. jūlijam.

Civillikuma 1753. pants noteic, ka ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu (844. pants) lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu.

Saskaņā ar Civillikuma 1765. panta pirmo daļu, procentu apmērs cieši jānosaka aktā vai darījumā, bet ja tas nav darīts, kā arī tajā gadījumā, ja likums nosaka aprēķināt likumiskos procentus, tas ir, seši procenti no simta gadā.

Atbilstoši prasītājas aprēķinam par laika posmu no 2011. gada 16. novembra līdz 2012. gada 16. jūlijam maksājami likumiskie procenti 142,62 EUR apmērā.

Pie šādiem apstākļiem tiesa atzīst, ka prasītājas prasījums par likumisko procentu piedziņu solidāri no atbildētājiem 142,62 EUR apmērā par laika posmu no 2011. gada 16. novembra līdz 2012. gada 16. jūlijam ir pamatots un apmierināms.

[13] Prasītāja lūdz piedzīt solidāri no atbildētājiem līgumsodu 3521,29 EUR (2474,76 LVL) par laika posmu no 2009. gada 27. janvāra līdz 2009. gada 26. novembrim.

Civillikuma 1716. pants noteic, ka līgumsods ir pametums, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību tajā gadījumā, ja viņa šo saistību neizpildītu vai neizpildītu pienācīgi. Savukārt Civillikuma 1652. panta 3. punkts noteic, ka parādnieka nokavējums iestājas pats no sevis, kad viņš palaidis garām termiņu, kas nolikts izpildīšanai ar līgumu.

Atbilstoši Līguma vispārējo noteikumu 8.1. punktam līgumsoda apmērs noteikts 0,3 % dienā no kavētā maksājuma apmērā.

Lietā nav strīda, ka līgumā noteiktajā termiņā atbildētāji maksājumus nav veikuši, tādējādi pieļaujot nokavējumu, kādēļ viņiem, atbilstoši līguma 8.1. punktam, ir pienākums maksāt līgumsodu. Prasītāja līgumsodu ir aprēķinājusi 3521,29 EUR (2474,76 LVL) apmērā. Tā kā atbildētāji pieļāvuši līgumsaistību nepienācīgu izpildi attiecībā uz maksājumu veikšanu, tiesa atzīst, ka ir pamats līgumsoda piemērošanai.

Saskaņā ar Civillikuma 1717. panta otro daļu līgumsoda apmērs nav ierobežots, taču tas neizslēdz līgumsoda apmēra vērtēšanu, ievērojot Civillikuma 1. pantā noteikto labas ticības principu un samērīguma principu. Uz šādu tiesas pienākumu norādīts judikatūrā (*sk. Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta 2008. gada 14. maija spriedumu lietā Nr. SKC-212/2008*).

Judikatūrā atzīts, ka jautājums par līgumsoda apmēru izlemjams tiesas ieskatā saskaņā ar Civillikuma 5. pantā noteikto taisnības apziņu un vispārējiem tiesību principiem (*sk. Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta 2008.gada 14.maija spriedumu lietā Nr.SKC-212/2008, 2009. gada 20. maija spriedumu lietā Nr. SKC- 161/2009*). Līgumsodam ir akcesoras saistības raksturs un, neraugoties uz Civillikuma 1587. panta kategorismu, arī tā piemērošanai var būt izņēmumi. Gadījumos, kad no lietas apstākļiem secināms, ka līgumsods pēc tā apmēra, salīdzinot ar iespējamiem pārkāpuma izraisītajiem zaudējumiem, veic galvenokārt sodīšanas funkciju, tā piemērošana vērtējama atbilstoši vispārējiem sodīšanas rakstura tiesisko līdzekļu piemērošanas principiem, tostarp soda samērīguma un taisnīguma principiem.

Izvērtējot līgumsoda samērīgumu, tiesa atzīst, ka līgumsodam konkrētajā gadījumā ir izteikti sodošs, nevis zaudējumu atlīdzinošs raksturs. Tiesa atzīst, ka līgumsods šādā apmērā nav samērīgs un ir pamats tā samazināšanai līdz tiesas ieskatā saprātīgam apmēram.

Turklāt judikatūrā kā kritērijs līgumsoda apmēra vērtēšanai norādīta kreditora kavēšanās celt prasību, tā veicinot līgumsoda pieaugumu (*sk. Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta 2010.gada 8.decembra lēmums lietā Nr. SPC-259/2010, Latvijas Augstākās tiesas Senāta 2011.gada 9.novembra lēmums lietā Nr.SPC-63/2011*). Konkrētajā gadījumā saistības izpildes nokavējums iestājies jau 2009. gada 27. janvārī. No lietas materiāliem redzams, ka prasība par parāda un līgumsoda piedziņu tiesā celta 2011. gada 19. septembrī. Tiesa atzīst, ka, lai arī līgumsoda mērķis ir sodīt saistības pārkāpēju, līgumsods nevar būt nesamērīgs un netaisnīgs un nevar kļūt par otras puses peļņas avotu.

Tiesa atzīst, ka atbildētāji nav rīkojušies labā ticībā, jo saistības nepildīja, parāds nav atmaksāts, atbildētāji nav norādījuši uz tādu apstākļu pastāvēšanu, kas liecinātu, ka atbildētāji nav pieļāvuši nokavējumu vai būtu atsvabināmi no neizdevīgām nokavējuma sekām,

saskaņā ar Civillikuma 1656. pantu vai 1657. pantu. Tiesa atzīst, ka nav pamata atbrīvot atbildētājus no pienākuma ciest līgumsodu vispār, jo tādā gadījumā atbildētāji netiktu motivēti nokārtot savas saistības atbilstoši līguma noteikumiem un netiktu ievērotas prasītājas tiesības saņemt atlīdzinājumu par samaksas kavējumu, un tiktu pārkāpts pušu līdztiesības princips par labu atbildētājiem.

Tiesa atzīst, ka līgumsods piedzenams 10 % apmērā no galvenā parāda summas, līdz ar to prasījums par līgumsoda piedziņu ir apmierināms daļēji. Atbilstoši prasītājas iesniegtajam galvenā parāda aprēķinam, piedzenamā līgumsoda 10 % no galvenā parāda summas apmērs ir 352,13 EUR (247,48 LVL), pārējā daļā prasība par līgumsoda piedziņu 3169,16 EUR – noraidāma.

[14] Civilprocesa likuma 195. pants noteic, ka, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa tā rezolutīvajā daļā cita starpā norāda prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt procentus, minot arī to apmēru. Atbilstoši Civillikuma 1763. panta 1. punktam nosakāms, ka procentu pieaugums apstājas, kad nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis aizdevuma summas lielumu. Civillikuma 1765. panta ceturtā daļa noteic, ka procenti aprēķināmi tikai no paša kapitāla. Bet, ja noliktajā termiņā nesamaksā procentus vismaz par gadu, tad pēc kreditora pieprasījuma par viņam pienākošos procentu summu aprēķina likumiskos procentus par minēto termiņu. Tiesa atzīst, ka nosakāmas prasītājas tiesības par laiku līdz tiesas sprieduma izpildei (izsoles dienai), saņemt no atbildētājiem likumiskos 6 % (sešus procentus) gadā no pamatparāda summas.

[15] Civilprocesa likuma 41. panta pirmā daļa noteic, ka pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Ja prasība apmierināta daļēji, šajā pantā norādītās summas piespriež prasītājam proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram [..].

Prasītāja atbilstoši Civilprocesa likuma regulējumam, kas bija spēkā brīdī, kad tika celta prasība, samaksājusi valsts nodevu 379,28 EUR (266,56 LVL) apmērā.

Ar tiesas spriedumu apmierināta prasība par parāda kopējo summu 5418,22 EUR, par kuru saskaņā ar Civilprocesa likuma 34. panta pirmās daļas 1. punkta "b" apakšpunktu maksājama valsts nodeva 451,47 EUR (320,10 + 4 % x (5418,22 – 2134)). Līdz ar to no atbildētājiem par labu prasītājai piedzenama valsts nodeva prasītājas samaksātajā apmērā, t.i., 379,28 EUR. Papildus no atbildētājiem par labu prasītājai piedzenami samaksātie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 7,83 EUR (5,50 LVL) apmērā par prasības pieteikuma un pavēšu nosūtīšanu.

Līdz ar to tiesa atzīst, ka no atbildētājiem par labu prasītājai solidāri piedzenama samaksātā valsts nodeva un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi kopsummā 387,11 EUR.

Ņemot vērā to apstākli, ka kopējie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi par prasības pieteikuma noraksta, tiesas paziņojumu un pavēstu nosūtīšanu pusēm atbilstoši lietā esošai izziņai par ar lietas izskatīšanu saistītiem izdevumiem ir 10,37 EUR, tiesa atzīst, ka ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu daļa, kuru nav sedzis prasītāja veiktais maksājums 7,83 EUR, piedzenama no atbildētājiem par labu valstij 2,54 EUR apmērā.

[16] Civilprocesa likuma $204.^1$ pants noteic, ka, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu un par tiesāšanās izdevumu piedziņu, tiesa nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

[17] Pārrēķins uz *euro* valūtu veikts pamatojoties uz *Euro* ieviešanas kārtības likumu pēc Latvijas Bankas noteiktā lata piesaistes kursa *euro:* 1 EUR = 0,702804 LVL.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 189.–193., 195., $204.^1$, $208.^1$, $208.^2$ un $208.^4$ pantu, tiesa

nosprieda

apmierināt daļēji AS "NORVIK BANKA" prasību pret /pers. C/ un /pers. D/ par parāda piedziņu.

Piedzīt solidāri no /pers. C/, personas kods /personas kods/, un /pers. D/, personas kods /personas kods/, par labu AS "NORVIK BANKA", reģistrācijas Nr. 40003072918, parādu – neatmaksāto aizdevuma pamatsummu 3521,29 EUR, aizdevuma lietošanas procentus par laika posmu no 2008. gada 27. decembra līdz 2011. gada 15. novembrim 1402,18 EUR, likumiskos procentus par laika posmu no 2011. gada 16. novembra līdz 2012. gada 16. jūlijam 142,62 EUR, līgumsodu 352,13 EUR, kā arī tiesāšanās izdevumus 387,11 EUR, pavisam kopā 5805,33 EUR (pieci tūkstoši astoņi simti pieci *euro* 33 centi).

Piedzītās summas samaksa veicama AS "NORVIK BANKA", reģistrācijas Nr. 40003072918, AS "NORVIK BANKA" kontā Nr. LV44LATB000000PATERLS.

Noraidīt prasību daļā par līgumsoda piedziņu 3169,16 EUR apmērā.

Noteikt AS "NORVIK BANKA", reģistrācijas Nr. 40003072918, tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt solidāri no /pers. C/, personas kods /personas kods/, un /pers. D/, personas kods /personas kods/, likumiskos 6 % (sešus procentus) gadā no piedzītās un nesamaksātās pamatparāda summas.

Piedzīt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, un /pers. D/, personas kods /personas kods/, valsts ienākumos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 2,54 EUR (divi *euro* 54 centi), samaksu veicot Tiesu administrācijai, reģistrācijas Nr. 90001672316, konta Nr. LV51TREL2190458019000, saņēmēja banka: Valsts kase, kods TRELLV22, norādot iemaksas mērķi: 21499, ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi lietā Nr. C31471112.

Noteikt sprieduma labprātīgas izpildes termiņu 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Prasītāja spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 20 dienu laikā no sprieduma pasludināšanas dienas, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesā.

Atbildētāji 20 dienu laikā no aizmuguriska sprieduma nosūtīšanas dienas ir tiesīgi iesniegt Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesai pieteikumu par tiesvedības atjaunošanu un lietas izskatīšanu no jauna.

Tiesnese L. Leja